

Pinse – tillykke på fødselsdagen!

Af Jens Fischer-Nielsen

40 + 10 betyder Pinse

Pinse betyder den 50. (halvtredsindstyvende) dag. Og det er selvfølgelig efter påske. Efter påske viser Jesus sig som den opstandne ved forskellige lejligheder i 40 dage. Derefter tager han afsked med disciplene (Kristi Himmelfartsdag). Han giver dem besked på at gå ud at gøre alle mennesker til hans disciple – og han siger ”jeg er med jer alle dage indtil verdens ende”. Og så tager han bort fra dem. Hvordan kan han så være sammen med dem. Det er det som viser sig 10 dage senere, på pinsedagen.

Kirkens fødselsdag

På pinsedagen sender han Helligånden over dem fra himlen. Det er det vi kan læse i Apostlenes Gerninger kap. 2. Se nedenunder!

Pinsedag er kirkens fødselsdag. De bange disciple genskabes som ”Jesu Legeme” på jorden ved at han sender Helligånden over dem. Du er de ikke længere bare en lille flok frygtsomme skuffede tilhængere af Jesus af Nazaret. Nu er de hans kraftfulde legeme på jorden.

De begynder straks at prædike – særligt Peter tager bladet framunden og forkynder meget frimodigt – ånden virker mod og visdom hos ham - - og ånden virker at det stikker i hjerterne på tilhørerne. Tilhørerne omvender sig, og den dag føjes der 3000 til som lader sig døbe. Nu er der ikke bare tale om 12 eller 70 eller 120, som tidligere er nævnt som tallet på Jesu tilhængere, nu er der en stor menighed.

Fødselsdagen ligger dog ikke i at mange blev døbt, men i at disciplene ved Helligånden blev genfødt som Jesu legeme på jorden. Dermed begyndte en ny tid, kirkens tid. Den er beregnet til at sprede evangeliet til alle folkeslag i åndens kraft. Tillykke på fødselsdagen!

Pinsevangeliet

Apostlenes Gerninger kap. 2:

Da pinsedagen kom, var de alle forsamlet. **v2** Og med ét kom der fra himlen en lyd som af et kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset, hvor de sad. **v3** Og tunger som af ild viste sig for dem, fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. **v4** Da blev de alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale på andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at sige.

v5 I Jerusalem boede der fromme jøder fra alle folkeslag under himlen. **v6** Da nu denne lyd hørtes, stimlede folk sammen, og de blev forvirret, fordi hver enkelt hørte dem tale på sit eget modersmål. **v7** De var ude af sig selv af forundring og spurgte: »Hør, er de ikke galilæere, alle de, der taler? **v8** Hvordan kan vi så hver især høre det på vort eget modersmål? **v9** Vi parthere, medere og elamitter, vi der bor i Mesopotamien, Judæa og Kappadokien, Pontus og provinsen Asien, **v10** Frygien og Pamfylrien, Egypten og Kyrene i Libyen, vi tilflyttede romere, **v11** jøder og proselytter, kretere og arabere – vi hører dem tale om Guds storværker på vore egne tungemål.« **v12** Alle var ude af sig selv, og i deres vildrede spurgte de hinanden: »Hvad skal det betyde?« **v13** Men andre spottede og sagde: »De har drukket sig fulde i sød vin.«

Peters prædiken pinsedag

v14 Da trådte Peter frem sammen med de elleve, og med høj røst talte han til dem: »Jøder og alle I, som bor i Jerusalem! Dette skal stå klart for jer, læg mærke til mine ord: **v15** Disse folk er ikke berusede, som I tror, det er jo kun den tredje time på dagen. **v16** Men her sker det, som er sagt ved profeten Joel:

v17 Det skal ske i de sidste dage, siger Gud:

Jeg vil udgyde af min ånd
over alle mennesker.
Jeres sønner og døtre skal profetere,
jeres unge skal se syner,
jeres gamle skal have drømme.

v18 Selv over mine trælle og trælkvinder
vil jeg udgyde min ånd i de dage,
og de skal profetere.

v19 Jeg gør undere oppe på himlen
og sætter tegn nede på jorden,
blod og ild og kvælende røg.

v20 Solen forvandles til mørke
og månen til blod,
før Herrens store og herlige dag kommer.

v21 Og enhver, som påkalder Herrens
navn, skal frelses.

v22 Israelitter, hør disse ord: Jesus fra Nazaret – en mand, der er udpeget af Gud for jer ved mægtige gerninger og undere og tegn, som Gud gjorde gennem ham midt iblandt jer, sådan som I selv ved – **v23** ham fik I udleveret efter Guds fastlagte bestemmelse og forudviden, og ved lovbrøderes hånd naglede I ham til korset og dræbte ham. **v24** Men Gud gjorde en ende på dødens veer og lod ham opstå, for han kunne umuligt holdes fast af døden. **v25** Om ham siger David nemlig:

Jeg havde altid Herren for øje,
han er ved min højre side, for at jeg ikke skal vakle.

v26 Derfor glædede mit hjerte sig, og min tunge jublede,
ja, mit legeme skal bo i håb.

v27 For du vil ikke lade mig blive i dødsriget,
din hellige vil du ikke lade se forrådnelse.

v28 Du lærte mig livets veje,
du vil mætte mig med glæde for dit ansigt.

v29 Brødre, om patriarken David kan jeg ligeud sige til jer, at han er både død og begravet, og hans gravsted er hos os den dag i dag. **v30** Eftersom han var profet og vidste, at Gud med ed havde tilsvoret ham, at en af hans efterkommere skulle sidde på hans trone, **v31** forudså og talte han om Kristi opstandelse, da han sagde, at han ikke skulle blive i dødsriget, og hans krop ikke skulle se forrådnelse.

v32 Denne Jesus har Gud ladet opstå. Det er vi alle vidner på. **v33** Han er ophøjet til Guds højre hånd og har fra Faderen fået Helligånden som lovet, og den har han nu udgydt. Det er det, I både ser og hører.

v34 For David steg ikke op til himlene, men siger selv:

Herren sagde til min herre:

Sæt dig ved min højre hånd,

v35 indtil jeg får lagt dine fjender
som en skammel for dine fødder!

v36 Så skal da hele Israels hus vide for vist, at den Jesus, som I har korsfæstet, har Gud gjort både til Herre og til Kristus. «

Den første menighed

v37 Da de hørte det, stak det dem i hjertet, og de spurgte Peter og de andre apostle: »Hvad skal vi gøre, brødre?« **v38** Peter svarede: »Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave. **v39** For løftet gælder jer og jeres børn og alle dem i det fjerne, som Herren vor Gud vil kalde på.« **v40** Og med mange andre ord vidnede Peter og formanede dem og sagde: »Lad jer frelse fra denne forkvaklede slægt!« **v41** De, som tog imod hans ord, blev døbt, og den dag blev der føjet næsten tre tusind mennesker til.

v42 De holdt fast ved apostlenes lære og fællesskabet, ved brødets brydelse og ved bønnerne.

v43 Hver og én blev grebet af frygt, og der skete mange undere og tegn ved apostlene. **v44** Men alle de troende var sammen, og de var fælles om alt. **v45** De solgte deres ejendom og ejendele og delte det ud til alle efter enhvers behov. **v46** De kom i enighed i templet hver dag; hjemme brød de brødet og spiste sammen, og jublende og oprigtige af hjertet **v47** priste de Gud og havde hele folkets yndest. Og Herren føjede hver dag nogle til, som blev frelst.